

1. Det blåser nog upp

/C, E7, Am, Em, F, G, C/

G, Am, C, D7, G, Hm, Em, Am, D7, G

Det blåser nog upp till storm i natt, det blåser det blåser rätt kallt

Det blåser nog upp till storm i natt, över åkrar över hav över allt

Det blåser på gammal det blåser på ung, det blåser på fattig det blåser rik

Och det blåser nog upp till storm i natt, i natt är vinden vår kung

Och vindarna far och vågorna slår, det blåser, det blåser rätt kallt

Och tallarna vaggas i blåsig natt, vågskummet yr upp sitt salt

Och vågorna gungar båd eka och skepp, båd havsörn och blå anemon

Det blåser nog upp till storm i natt, vinden kommer ingen ifrån

Och dyningen vråker mot klippa och håll, det stormar, det stormar i natt

Och vidingen viker mot havsörnen och säl, havet är upprört och svart

Rävar och rådjur söker sig skydd och tärnan stannar på land

Och det blåser en vinande storm i natt, klippan bryts ned till sand

Det har blåst en vinande storm i natt, det blåste, det blåste så kallt

Det har blåst en vinande storm i natt, vinden rörde alla och allt

Men, stormarna styrker det som består, härdar att klara igen

Och det blåser nog upp på nytt, men det dröjer länge än

2. Då var då och där

Am, E, F, G, Am, E, F, G, F, G7, C, Am

F, G7, F,G,Am

Ref: C, F,G7,E, F,G7,C, C, F,G7,E,F,G7,C

Bland brända broar och glömda drömmar, under stjärnor som aldrig var

Så lysande som du trodde då, nu när du söker svar

Och man undrar vad de tänkte när de gjorde som de gjort

Och kanske var det utan tanke, och att allting gick för fort

R: Men då var då och där, nu är nu och här

Skitsamma hur det blivit som det är

då var då och där, nu är nu och här

hur man sig än vänder är man där man är

Vi är alla barn av någon tid, den tid som satte spår

Och man söker någon förklaring från det som hänt igår

Och man undrar vad som hände och hur det blev som det blev

Det är ingen som berättat eller det brevet skrev

R: Men då var då och där, nu är nu och här

Skitsamma hur det blivit som det är

då var då och där, nu är nu och här

hur man sig än vänder är man där man är

Och när vinden gått i höst igen och tanken gått i stå

Strömmar vattnet i älven än, under isen ändå

Och man undrar hur det var en gång, när allt är skrivet i damm

Det är så lite av det som hänt som någonsin kommer fram

R: För då var då och där, nu är nu och här

Skitsamma hur det blivit som det är

då var då och där, nu är nu och här

hur man sig än vänder är man där man är

I min klara tanke delar vi tid

Och trots allt det som varit hittar vi en frid

Jag är inte särskilt modig men för dum att vara rädd

För historiens spöke som kommer lätt förklädd

R: För då var då och där, nu är nu och här

Skitsamma hur det blivit som det är

då var då och där, nu är nu och här

hur man sig än vänder är man där man är

3. Vårplikter

// F, G, C7, F //

A7, Dm7, G7, C7

F, G, C7, F

Trubadurens kamp mellan plikterna en varm vårdag

Bland krokus och tulpaner och allehanda ting

Där sitter jag i trädgården mens humlor flyger kring

Där sitter jag och tänker på allting som jag ska

Eller i alla fall borde ta och göra någon dag

För jag ska klippa gräset och jag ska måla hus

Och jag ska sopa gången och jag ska kratta grus

Och jag ska vara flitig som ett litet bi

Men det verkar ganska jobbigt så jag tror jag låter bli

Och alla mina grannar de kämpar och står i

Det är hårt med disciplinen en riktig ”trädgårds-pli”

De sliter där i trädgården så gott som de förmår

Men jag är trubadur så jag stilla sitta får

Men jag borde rensa ogräs och klippa äppelträd

Och rensa upp på bakgårn och hugga mera ved

Och jag borde ta och gräva och sätta lite frö

Men jag skriver hellre en visa och fortsätter vara slö

Det växer mycket frodigt i min rabatt
Och de kallar det för ogräs, men jag vet bara att
Det är lättodlat och vackert och fyller sin funktion
Och låtsas man det är rosor så har man rätta tron
Men jag ska slipa lien och jag ska plocka sten
Rensa upp bland skräpet, beskära min syren
Jag ska ta itu med allt det som man bör
Och med spett och spade bli en trädgårds-jonglör

Och det kryllar av maskrosor på min ädla äng
Och grannarna hotar väl snart med handgemäng
Och några fina buskar man borde sätta här
Och det är enklare att stjäla av grannens goda bär
Men jag ska skärpa tonen och jag ska ta mig tid
Att röja upp på tomten, man får inte va stupid
Men jag väntar någon månad eller något år
/ Så kanske kommer stunden eller att jag lusten får /

4. Bäst i test (Kalkonvisan -En Dansbandslåt)

// E, FissM, H7, // A, E, FissM, H7, E

Denna lilla visa bör betraktas som mitt, första och enda, försök att bli dansbandsmusiker

Så är man inte längre bäst i test
Nu satsar du väl på en annan häst
Nåt ungt och stiligst sto, kan jag tro
Som bekräftar dig och ger dig lite ro
Nån som ger dig det du säger du behöver
Bjuder dig på honung och på klöver

Så är man inte längre bäst i test
Nu vistas du väl på en annan fest
Där du väl kommer till din rätt, på nåt sätt
Och alltid får du vara glad och mätt
Så nu är du salladens oliv
Om man ser det ur ett sådant perspektiv

Så är man inte längre bäst i test
En pina och en riktig pest
Fast förut var man en ros, mot din nos
Nu skyller du på någon sorts hypnos
Men det finns ingen ros utan Törn- gren
Kanske behövs en ”stå-ut-gen”

Så är man inte längre bäst i test
Du sa jag kunde dra åt sydväst
och omvärderats från kanon till kalkon

och trillat ner från sin höga tron

Så sa du nåt om ”Hör du du min käre

Nu har du tappat allt marknadsvärde”

Så är man inte längre bäst i test

Så nu skickar jag in en protest

Bäst före datum har gått ut, det är slut

Men låt det inte vara så absolut

Och denna överklagan borde räcka

// Tänk på garantin och ångerveckan //

5.Jag ska älska dig i evighet (Tonåringens kärleksvisa)

//E,A,H7//

Bland det unga släktet tycks ord ha en speciell innebörd.

*De gamla kärleksvisorna synes mig hopplöst föråldrade och här kommer en nyare variant –
avpassad för dagens ungdom.*

Jag ska följa dig genom eld och vatten, I alla fall om du vill

Kan vi gå en promenad om det är en solig dag

Till och med gå ut en stund om det duggar lite grand

Om vi har ett paraply som rymmer båda två

Jag ska älska dig i evighet i alla fall ett tag

Jag ska älska dig i evighet i alla fall några dar

Jag ska älska dig i nöd och lust i alla fall någon gång

Kan vi tillsammans göra nåt kul, hitta på något skoj

Och blir det alltför trist, kan jag hyra en film

Och se på den med polarna och du får sitta med

Jag ska älska dig i evighet i alla fall ett tag

Jag ska älska dig i evighet i alla fall några dar

Och du är mitt hjärtas kära du är min ädla ros

inte värre än de andra, så du duger ett tag till

vill vara nära dig min kära, i alla fall ibland

nån gång när vi ser på tv kan jag hålla i din hand

Jag ska älska dig i evighet i alla fall ett tag

Jag ska älska dig i evighet i alla fall några dar

För dig vill jag göra allting, åh du gör mig svag

För dig gör jag vad som helst, kan offra en hel dag

jag har lovat evig trohet, jag har svurit inför gud

Men se det som amition, min tro är ganska klen

Jag ska älska dig i evighet i alla fall ett tag

Jag ska älska dig i evighet i alla fall några dar

6.Offerdansen

//Dm, Gm, A7, Dm// Gm, Dm, A7, Dm// C, F, Gm, A7, Dm, Gm, A7, Dm

Denna visa är tillägnad USA:s presidenter. Men kanske även oss själva?

I vem ska vi stöta dolken, vem offra för vår sak
Vem har tänk den tanken som strider mot vår smak
Vem ska vi hänga offentligt, på vem ska vi lägga vår last,
Vem ska vi stöta ut nu, för vem finns det inte någon plats
Låt oss göra ett godtyckligt val, som passar i denna stund
Låt oss skapa någon eller något som kan ges epitetet ond

I vem ska vi stöta dolken, vem ska få smaka på svärd
Vem passar dåligt in här, i vår vackra värld
Låt oss skapa något att enas runt, för vår egen skull
Så utser vi den till geten och låter den bära vår skuld
Så offerar vi någon igen, i vår magiska procedur
Nu ska det vara på riktigt, inte något oskyldigt djur

I vem ska vi stöta dolken, vem till en uppgjord duell
På vem ska vi skylla mörkret, vems fel att det blir kväll
Så offerar vi någon igen, fast vi slutat skylla på Gud
Här behövs inget tillstånd, för oss finns inget förbud
Låt oss singla slant eller tärning och se vem det kan bli
Men inte ens den kastaren kan vara säker att gå fri

Så stöter vi då dolken, så modigt i varann
Och efteråt ska vi finna att ingen av oss vann

Så offrar vi någon för något, men utan att veta vad

Och rättfärdigar vår handling i rättvisans maskerad

Så glömmer vi då historien och gör det åter igen

I tron att vi få det sättet kan skapa oss en vän

I vem ska vi stöta dolken, vem ska i snara bli hängd

Vem får vara här inne, och vem ska bli utestängd

Men skulden blir större med offren, så vi offrar en gång till

Och skyler oss med orden att ”det är inte vad vi vill”

Så glömmer vi då historien om de vi brände på bål

Och tror att vi med offer kan uppnå några mål

Och tror att vi med offer kan uppnå några mål

7. Lite

Am, Dm, G, Am, Am, Dm, G, E, F, Am, G, Am, E, Am

Du nöjer dig med lite, jag tog dig på ditt ord

Jag försökte göra mycket, men det blev aldrig nog

Jag försökte trolla fram nånting som jag aldrig haft

Och väntar nåt mirakel, men det var djupt begravt

Du nöjer dig med lite, det vet jag ju så väl

Men mycket jag försöker tenderar att bli fel

Att snatta på marängerna måste ha sitt pris

Det vet du ganska säkert, för du är väldigt vis

Och aldrig kan jag kanske, aldrig nånsin bli

Den som du behöver och den som gör dig fri

Men jag vill kämpa på, till min sista dag

Att den som du ska välja, den ska vara jag

Så skriver jag en visa, en liten sång till dig

Den handlar nog om oss igen, ja just om dig och mig

Det blir väl inte bättre än det vi skapar fram

Och allt som vi hanterar, // och gör med varann //

9 Som små råttor

Vi springer som små råttor i en labyrint

Vi springer som små råttor och vi lyder blint

Så är man då så snabb och så effektiv

Men vad hände, vad hände med ditt liv?

Vi gör det som förväntas och det som ska va bra

Vi gör det som förväntas och man är som man ska va

Vi springer som små råttor i en labyrint

Och ställer upp på reklamens minsta fint

Vi springer som besatta i ett ekorrhjul

Springer som besatta men är fast i vår modul
Och vi stressar och vi skyndar och försöker duga till
Och ställa upp på det marknaden vill
Vi gör det som förväntas och det som ska va bra
Vi gör det som förväntas och man är som man ska va
Vi springer som besatta i ett ekorrhjul
Av rädsla inte duga och va som ful

Och vi klättrar och vi klättrar på våran sophög
Och har man kommit upp så är man den som dög
Och vi vräker oss i intryck så gott som vi förmår
Men sällan får vi frågan hur vi mår
Vi gör det som förväntas och det som ska va bra
Vi gör det som förväntas och man är som man ska va
Så vi klättrar så snällt på våran gödselstack
Och medlet är alltid en attack

Och vi kutar och vi kutar men kommer ingen stans
Vi följer med i spelet precis som råttans svans
Och dövar oss med tv och med alkohol
Och med pengar men bara som symbol
Vi gör det som förväntas och det som ska va bra
Vi gör det som förväntas och man är som man ska va
Vi följer med i spelet precis som råttans svans

Med en ständigt ökad tolerans

Den desillusionerade gamla proggaren

//E, Giss7, FissM, H7, E//

A, CissM, Fiss7, H7, A, Cissm, FissM, H7,E

Jag minns när jag var ung, vi trodde på någon sorts bättre värld
Vi sa t om vi sjöng om fred, blev det plogar av svärd
Vi stod på barrikaden och såg mot horisontens ljus
Knappt kunde vi ana hur lätt visioner slås till grus

Jag minns ännu den tiden vi trodde att slagorden gick fram
Vi trodde att nåt blev bättre om vi stod och höll varann i hand
det var rätt länge sen innan girighet blev dygd
Och vi ännu trodde på att bonden kunde leva i sin bygd

Å jag minns de gamla almar som gav näring åt en stad
Och demonstrationen gav en styrka, vi gick där rad i rad
Vi läste våran Marx, det var te och knäckebröd
Det fanns en sorts gemenskap, det räckte att vara röd

Å jag minns de gamla slagord, de är lika aktuella än
Trots att mycket har förändrats är det mycket som går igen
Vi tänkte att varje förändring leder till något gott
Det är knappast någon naturlag tror jag de flesta nu förstått

Å jag minns ännu den tiden det var tal om solidaritet
Men vad det sen betydde förblev en hemlighet
Innan det blev högmod och fint att satsa på sig själv
var man mer bekymrad om någon hotad älv

Å jag minns ännu den tiden fast det var rätt länge sen
Men allt tycks komma åter så den kommer nog igen
Fast i en annan form men med samma innehåll
Snart ser vi nog de unga måla sin banderoll

10. Vidderna

/Am, F, G, Am/ F, Am, F, Am,G, E

F, C, G, Am, E, Am

Över stora vidder som lysas upp av sol

Ser vi horisonten nu som dom gjorde förr
Och över bergets kam svävar molnen fram
Svävar i en högre rymd Och rör vid varann
Och vi vrider oss i intryck och gör vad vi förmår
men stannar i vårt spår

Vägen som var lång och bred ledde oss fram
Ända till historien gav tiden ett namn
Och över alltihop, svävar ingenting
Inget som ger perspektiv och ingen helig ring
Och vi vrider oss i intryck och gör vad vi förmår
men stannar i vårt spår

Så står man smått förvirrad och ser sig fånigt kring
Andra verkar springa fort men jag fattar ingenting
Och över alltihop svävar kunskap fram
Men utan större visdom att dela med varann
Och vi vrider oss i intryck och gör vad vi förmår
men stannar i vårt spår

Och de flyger för nära solen med vingar av vax
Bländade av ljuset i nuet och strax
Där utsikten är milsvidd, men insikten klen

Så har vi sågat av vår enda, smala gren
Och vi vrider oss i intryck och gör vad vi förmår
men stannar i vårt spår

I hybrisen av framsteg, men bristen på förstånd
Måste framsteg korrigeras åter gång på gång
Så prisar vi betongen, där vi sitter fast
Och väntar att någon annan ska stå, vårt kast
Och vi vrider oss i intryck och gör vad vi förmår
men stannar i vårt spår

11. LYRAN

Jag har många strängar på min lyra
Men de flesta klingar ganska falskt
Jag har köpt en massa saker dyra
Och det mesta glänser inte alls
Jag har svurit på mina lockar
Och kanske också på mitt onda knä
Men det är mest jag står och skrockar
Och fått en del att hålla med

Ja, jag har trogna proselyter
Som svarar som de ska och bör

De lyssnar när jag står och skryter
Men man undrar vad de verkligen hör
Och jag har talat med de gamla
De som inte längre kan vara med
Så de slipper se mig stå och famla
Och håller varken mot eller med

Så det saknas strängar på min lyra
Men några strängar finns i alla fall
Några synes hela kan jag bedyra
Även om de inte låter som de skall
Och när vi slutat jaga det perfekta
Och accepterar det hela som det är
Det är först då som det kan bli äkta
// Och hitta någon ro nu och här //

12. Du upptar min hjärna

/Dm, Gm, C7 , F, A7/

Gm, C7, F, A7, Gm, Dm, A7, Dm

Du upptar min hjärna med ditt ord och ditt väsen
med det som förbryllar och allt det som lockar

Du rör vid mitt sinne, som berusande vågor
som rullar mot sinnenas längtande strand
Och vad kan jag säga, när tankarna strider
och orden föringar och döljer igen

Du fyller mitt minne som böckernas svärta
som luft fyller vinden och vinden av luft
I tystnadens stillhet, rör vid varandra
bryter en gräns som var helig förut
Och vad kan jag säga, min vän där ute
vad finns det för mening, vad finns det för ord ?

Du lockar min önskan, som regnet i öknen
som seglen när vinden får fart igen
Du delar min tid i bilden jag skapat
en skillnad så märkbar att den blir sann
Så lämnar vi ordet till den som vill tala
men närhet och tystnad talar ändå

Så får jag din tvekan, får båda sidor
vill inte, vill och kanske igen
I flykten ifrån det beväpnade ögat
som följer ditt spår varthän vi går
Och vad kan jag säga, när tankarna strider

Gunnars Trubadursida
<http://web.telia.com/~u14222599/>
gunnar.torngren@telia.com

och orden föringar och följer mig hem